

Wyrok Trybunału (szósta izba) z dnia 27 października 2011 r. — Komisja Europejska przeciwko Rzeczypospolitej Polskiej

(Sprawa C-362/10) ⁽¹⁾

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Dyrektywa 2003/98/WE — Ponowne wykorzystywanie informacji sektora publicznego — Nieprawidłowa transpozycja lub brak transpozycji niektórych przepisów w wyznaczonym terminie)

(2011/C 370/21)

Język postępowania: polski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: S. La Pergola i K. Herrmann, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Rzeczpospolita Polska (przedstawiciel: M. Szpunar, pełnomocnik)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Nieprzyjęcie w wyznaczonym terminie wszystkich przepisów niezbędnych do zastosowania się do art. 2, 3, 4, 6, 7, 8, 10 i 11 dyrektywy 2003/98/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17 listopada 2003 r. w sprawie ponownego wykorzystywania informacji sektora publicznego (Dz.U. L 345, s. 90)

Sentencja

1) Nie przyjmując w wyznaczonym terminie wszystkich przepisów ustawodawczych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych do transpozycji do polskiego porządku prawnego art. 2–4, 6–8, 10 i 11 dyrektywy 2003/98/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17 listopada 2003 r. w sprawie ponownego wykorzystywania informacji sektora publicznego, Rzeczpospolita Polska uchybiła zobowiązaniom, jakie ciąży na niej na mocy tych artykułów.

2) Rzeczpospolita Polska zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 301 z 6.11.2010.

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 27 października 2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Conseil d'État — Francja) — Société Groupe Limagrain Holding przeciwko Établissement national des produits de l'agriculture et de la mer

(Sprawa C-402/10) ⁽¹⁾

(Rolnictwo — Rozporządzenia (EWG) nr 3665/87 i 565/80 — Refundacje wywozowe — Refundacja wypłacona zaliczką — Towary objęte procedurą składu celnego — Brak ewidencji towarowej — Dowód na okoliczność dokonania wywozu towarów — Pobranie w całości lub w części refundacji związanej z tym wywozem — Obowiązek zwrotu nienależnie otrzymanej kwoty — Zastosowanie zwiększenia kwoty do zwrotu)

(2011/C 370/22)

Język postępowania: francuski

Sąd krajowy

Conseil d'État

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Société Groupe Limagrain Holding

Strona pozwana: Établissement national des produits de l'agriculture et de la mer

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Conseil d'État (Francja) — Wykładnia przepisów rozporządzenia Komisji (EWG) nr 3665/87 z dnia 27 listopada 1987 r. ustanawiającego wspólne szczegółowe zasady stosowania systemu refundacji wywozowych do produktów rolnych (Dz.U. L 351, s. 1), w związku z przepisami rozporządzenia Rady (EWG) nr 565/80 z dnia 4 marca 1980 r. w sprawie zaliczek na poczet refundacji wywozowych do produktów rolnych (Dz.U. L 62, s. 5) — Objęcie towarów procedurą składu celnego w celu wywozu ze wstępnym finansowaniem refundacji wywozowej — Zwrot otrzymanych zaliczek w braku ewidencji towarów — Warunki zwrotu

Sentencja

1) Przepisy prawa Unii dotyczące wstępnego finansowania refundacji wywozowych należy interpretować w ten sposób, że prowadzenie zgodnie z uregulowaniami celnymi Unii ewidencji towarowej produktów poddanych dozorowi celnemu stanowi przesłankę wypłaty zaliczki na poczet refundacji wywozowej do tych produktów. Niemniej pozostające wątpliwości co do dokładności niektórych wpisów lub związane z rozbieżnościami w tej ewidencji towarowej można wyjaśnić za pomocą innych uzupełniających dokumentów, jeżeli dokumenty te zostaną uznane za wystarczające przez właściwe organy krajowe.

2) Przepisy prawa Unii dotyczące wstępnego finansowania refundacji wywozowych należy interpretować w ten sposób, że:

— jeżeli nie spełniono obowiązku prowadzenia zgodnie z uregulowaniami celnymi Unii ewidencji towarowej produktów poddanych dozorowi celnemu na podstawie art. 4 rozporządzenia nr 565/80 i w zakresie w jakim tego obowiązku nie spełniono, dowód na okoliczność, że wywieziono towary podobne co do ilości i rodzaju do towarów określonych w deklaracji płatności zaliczki nie jest wystarczający, aby kwotę refundacji wywozowej można było uznać za należną eksporterowi;

— w przypadku gdy eksporter powinien zwrócić, ze względu na uchybienie obowiązku prowadzenia ewidencji towarowej dla produktów złożonych w składzie celnym, całość lub część kwot otrzymanych tytułem zaliczki na poczet refundacji wywozowej, należy zastosować do kwoty do zwrotu podwyżkę o 20 % określoną w art. 33 ust. 1 akapit drugi rozporządzenia Komisji (EWG) nr 3665/87 z dnia 27 listopada 1987 r. ustanawiającego wspólne szczegółowe zasady stosowania systemu refundacji wywozowych do produktów rolnych, zmniejszonego między innymi rozporządzeniem Komisji (EWG) nr 1708/93 z dnia 30 czerwca 1993 r.

⁽¹⁾ Dz.U. C 288 z 23.10.2010.